

[Daklgaard.]

konserverative folkeparti politisk styrke til at kunne styre.

Vi er således enige i, at der foreligger en lang række problemer vedrørende beskatningsforhold for parcelhuse og ejerboliger, langt flere problemer end dem, forslagsstillerne peger på, men vi tilråder, at spørgsmålene indgår i drøftelserne om den langsigtede boligpolitik.

Ømann: Jeg fristes til at vove den påstand, at SF i dette folketing er det eneste parti, som tager dette parcelhusproblem alvorligt. Der er jo et problem. Henimod sankt Hans, skal man på en eller anden måde have fundet ud af, hvordan man vil tilrettelægge en ny boligpolitik. Når man siger boligpolitik, så tror de fleste folk, det drejer sig om etageejendomme. Det gør det ikke. Det drejer sig for 66 2/3 pct.s vedkommende om parcelhusene, når vi taler om nybyggeri og vi taler om boligproduktionen i de senere år. Det er et centralt problem for boligforsyningen. Det er et centralt problem for hele vores økonomi, for vores nationaløkonomi. Det har vi peget på gang på gang med alle de implikationer, der ligger i parcelhusordningerne — for der er mange.

Det er ikke et angreb på parcelhusejerne. Det er et angreb, jeg sætter ind mod de tåbelige ordninger, vi har, som folk har været tvunget til at indrette sig efter. Derfor er det ikke noget, man skal spøge med, dette her, det er et meget indviklet, varieret problem, hvor det drejer sig om for det første at afskaffe vanviddet for fremtiden, men dernæst at sikre de mennesker, som har disponeret i forhold til disse vanvittige regler, på en fornuftig måde, således at de, der har købt et hus for at bo i det i deres levetid, også sikres, at de kan blive ved med at bo i det. Det er en meget vanskelig politisk opgave, som i og for sig burde påhvile alle partier, fordi de har ansvaret for at have skabt denne situation. Derfor skal der ikke spørges med denne affære. Der er brug for alvorlige overvejelser, og jeg er ikke tilfreds med, at vores parti alene skal være prügelnabe, fordi vi påpeger disse alvorlige økonomiske og boligpolitiske problemer.

Dette problem skal løses i sammenhæng med boligpolitikken i øvrigt, i sammenhæng med den støtte, der gives til udlejningsbyg-

geri, som, hvis man kigger den efter i sømmene, efterhånden også har antaget nogle dimensioner, som jeg ikke tror man kan køre med i længden.

Vi skal have gjort disse parcelhuse billigere. Hvad ligner det, at en kasse på 110 m² koster 300.000 kr.? Ja, den koster mere her på egnen, vel mellem 400.000 kr. og 500.000 kr. Hvad er det for noget? Hvad er det for en produktionspolitik, hvad er det for en finansieringspolitik? Det kan da ikke være rigtigt under hensyn til den almindelige økonomiske udvikling, at vi her har et område, som er sprængfyldt med inflation?

Jeg tror, en hvilken som helst regering vil være nødt til at gøre noget ved dette, og derfor tror jeg også, det er vigtigt, at et hvilket som helst parti her i folketingsalen tager dette problem alvorligt og lader være med at fiske i rørte vande, sådan som dette forslag jo i og for sig er udtryk for. Her giver man til de rige, og her giver man til de fattige; man gør tingene værre og gør en løsning endnu vanskeligere af det virkelige problem: gabet mellem det, der nu er af anvend, og det, vi skulle nå frem til af en fornuftig løsning, idet man gør gabet endnu videre.

Der lefles for pensionisterne ved at give dem et ekstra fradrag på 4.000 kr., og samtidig får de rige, der har et overskud, også det samme fradrag. Hvorfor i alverden skal de da have det? Der er et kolossalt problem for disse pensionister, der sidder i de nedbetalte huse. De har ikke råd til at sidde i dem, når de skal svare skat af deres overskud. Det løses ikke — sådan som jeg forstår regeringen og finansministeren er inde på det — ved at forhøje lejeværdien. Det gør blot vanskelighederne større for disse grupper, og det er mange — enhver parcelhusejer passerer jo fra underskudssituationen over i overskudssituationen i sin besiddelsestid, det er det normale.

Lad os gøre valget af boligform neutralt. Lad os tage dette fuldstændig ud af skatte-lovgivningen. Så kommer vi til at røre ved renteproblemet. Jeg synes ikke, det gjorde noget i denne økonomiske situation, om man virkelig for alvor overvejede, om det er fornuftigt, at alle mennesker skal bidrage til på en eller anden måde, at folk sætter sig i gæld. Jeg kan ikke forstå, at denne uligningsmekanik over skatten skal være retfær-